



בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 18-11-12482 שמילוביץ נ' חברת פרטנר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשמת בכירה זהבית אלדר

תובע אוהד שמילוביץ

נגד

נתבעת חברת פרטנר תקשורת בע"מ

פסק דין

- 1 בפניי תביעה שהגיש התובע כנגד הנתבעת בסך של 13,000 ₪, בגין משלוח 13 הודעות פרסומת
- 2 לתובע, בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב – 1982 (להלן: "החוק ו/או חוק התקשורת").
- 3
- 4
- 5
- 6 2. לטענת התובע הודעות הפרסומת אשר צורפו כנספח א' לכתב התביעה נשלחו על ידי הנתבעת
- 7 לכתובת המייל של התובע (3 הודעות) וכן לטלפון הסלולרי אשר בבעלותו (10 מסרונים),
- 8 המתחיל בספרות 054 ומסתיים בספרות 85 (כמפורט בסעיף 1 לכתב התביעה, להלן: "הקו הראשון").
- 9
- 10
- 11 3. כן נטען על ידי התובע כי כל הודעות הפרסומת, הנושאות מסר מסחרי מובהק אשר מטרתו
- 12 לעודד רכישת מוצר או שירות, נשלחו על ידי הנתבעת מבלי שקיבלה הסכמתו המפורשת לכך
- 13 וכן אף לאחר בקשות חוזרות ונשנות להסרתו מרשימת התפוצה.
- 14
- 15 4. לטענת הנתבעת התובע הינו לקוח שלה תחת מנוי המתחיל בספרות 050 כמפורט בסעיף 1.1
- 16 לכתב ההגנה (להלן: "הקו השני"), אלא שבתביעתו מלין התובע אודות עשרה מסרונים
- 17 שנשלחו לקו הראשון שאינו בבעלותו, אלא בבעלות לקוח אחר, שהינו אביו של התובע. עוד
- 18 נטען כי אביו של התובע שהינו בעליו של הקו הראשון, נתן ביום 28.11.16 הסכמה מפורשת
- 19 לקבלת חומר פרסומי באמצעות מסרונים ודואר אלקטרוני מהנתבעת.



בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 18-11-12482 שמילוביץ נ' חברת פרטנר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני :

- 1
2 5. כן מוסיפה הנתבעת לטעון כי בעת שנשלחה על ידי התובע בקשת הסרה, כפי הנדרש, פעלה
3 הנתבעת להסרתו מרשימת התפוצה.
4
5 6. באשר לשלושת הודעות הפרסום אשר נשלחו לכתובת המייל של התובע, טענה הנתבעת כי
6 מדובר בהודעות אשר נשלחו לתובע במסגרת מספר המנוי של התובע אצל הנתבעת שהינו הקו
7 השני, וזאת לאחר שהתובע אישר ביום 6.6.17, קבלת חומר פרסומי באמצעות מסרונים ודואר
8 אלקטרוני במסגרת מסמכי ההתקשרות שנשלחו לכתובת המייל של התובע וכפי העולה
9 ממסרון שנשלח לתובע ביום 7.6.17. (נספח א' לכתב ההגנה).
10
11 7. עוד טוענת הנתבעת, כי ביום 15.7.18, הוסר הקו השני מקבלת חומר פרסומי לאחר שהתובע
12 שלח כנדרש בקשתו להסרה.
13
14 8. בדיון שהתקיים בפניי ביום 24.1.19, שמעתי באריכות טענות הצדדים.
15
16 9. על פי הוראת תקנה 15(ב) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976,
17 משמדובר בתובענה בהליך של תביעות קטנות, יהיה פסק הדין מנומק באופן תמציתי.
18
19 10. לאחר ששמעתי טענות הצדדים, בחנתי טענותיהם ועיינתי בכל אשר הוגש לתיק וכן הוצג
20 בפניי במהלך הדיון, מצאתי כי דינה של התביעה – להידחות.
21
22 11. אין חולק כי התובע אינו הבעלים של הקו הראשון אליו נשלחו באמצעות מסרונים עשר
23 הודעות הפרסום נשוא כתב התביעה. הבעלים של הקו הראשון הינו מר פנחס שמילוביץ, אביו
24 של התובע.
25
26 12. במהלך הדיון שהתקיים בפניי, השמיע נציג הנתבעת הקלטה של שיחה מיום 28.11.16,
27 שהתנהלה בין מי מנציגי הנתבעת לאביו של התובע, במהלכה נשמע אביו של התובע מאשר
28 קבלת חומר פרסומי מהנתבעת באמצעות מסרונים בנוגע למבצעים והטבות. לשאלת נציג
29 הנתבעת האם הינו מסכים לקבל חומר פרסומי במסרונים, נשמע אביו של התובע משיב:
30 "תשלח עם כל הזבל שאני מקבל". (עמ' 5 לפרוטוקול שורות 32-33).
31
32 13. לפיכך, משניתנה הסכמתו של בעל הקו הראשון, אביו של התובע, לקבלת חומר פרסומי הרי
33 שזה יצר הסתמכות אצל הנתבעת, שכן לא קיבלה כל הודעה אחרת כי התובע הינו המחזיק
34 והמשתמש בקו הראשון וכי אינו מסכים לקבל חומר פרסומי.



בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 18-11-12482 שמילוביץ נ' חברת פרטנר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

14. מצטרפת אני לדעה שהובעה בפסק הדין בת"ק (ק"ש) 22296-03-17 טטיאנה סוסלובסקי נ' עופריקס תקשורת בע"מ (ניתן ביום 31.8.17, להלן: "עניין עופריקס"), שם נקבע כי: "לנתבעת ולשכמותה אין דרך לדעת מי המשתמש בפועל ומחזיק פיזית במכשיר הטלפון הסלולארי עצמו, מיום "ההרשמה" ואילך".

15. [סעיף 30א\(ג\)](#) לחוק התקשורת מתיר לשלוח מסר פרסומי במידה ובין השאר: "...והנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);...".

16. בנסיבות התביעה כאן מי "שמסר את פרטיו" כאמור [בסעיף 30א\(ג\)](#) הנ"ל, באמצעות רכישת שירותים מן הנתבעת, הינו בעל המנוי של הקו הראשון, קרי אביו של התובע, אשר נתן הסכמתו בשיחה טלפונית עם נציג הנתבעת מיום 28.11.16 לקבל חומר פרסומי באמצעות מסרונים.

17. כפי שנפסק בעניין עופריקס הנ"ל, גם אני סבורה כי אין באמור כדי לשנות את המסקנה הפרשנית העקרונית כפי שנקבעה בת"ק (חדרה) 19084-12-11 יואב גלזר נ' סלקום ישראל בע"מ (ניתן ביום 3.5.12), שם נקבע כי המשתמש בקו הוא ה"נמען בקו", בכל הקשור להוראות [סעיף 30א\(ב\)](#) לחוק התקשורת.

18. פסק הדין בענייננו, כפי המקרה הנדון בעניין עופריקס, עוסק בחלופה המפורטת [בסעיף 30א\(ג\)](#) לחוק כאמור ואני סבורה כי במקרה זה, יש לפרש המושג "נמען" בהתאם לתכלית הוראות סעיף זה, המהווה סייג לקבוע בהוראות [סעיף 30א\(ב\)](#) לחוק, לעניין "קבלת הסכמה מפורשת של הנמען".

19. על כן ולצורך פרשנות המונח "נמען", בנסיבות התביעה כאן ובהתאם לסייג הקבוע בהוראות [סעיף 30א\(ג\)](#) לחוק, הגעתי לכלל מסקנה כי "הנמען" כאן הנו בעל המנוי הסלולארי. העובדה כי ייתכן כי לאחר "ההרשמה" העביר "הנמען" את המכשיר הסלולארי לשימוש של אחר - איננה משנה, לעניות דעתי, את העובדה שבעל המנוי נתן הסכמתו לקבלת חומר פרסומי מהנתבעת.



בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 18-11-12482 שמילוביץ נ' חברת פרטנר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני :

20. זאת ועוד, לא נטען וברור שלא הוכח - כי "הנמען", שהינו אביו של התובע, בנסיבות העניין כאן, הודיע לנתבעת על חזרה מהסכמתו לקבלת ההודעות ו/או הודיע על העברת המכשיר לבנו התובע. לא זו אף זו, לא נטען ואף לא הוכח כי התובע פנה לנתבעת והודיע כי הוא זה אשר מחזיק ומשתמש בקו הראשון ומבקש כי יירשם סירובו לקבל ההודעות תחת הסכמתו של אביו, בעליו של הקו הראשון.

21. יפים לעניינו הדברים שנכתבו בעניין עופריקס, שם התייחס בית המשפט להגדרת המונח "נמען" בסעיף 30א(ג) לחוק :

"אני סבור כי פרשנות זו, למרות היותה פרשנות שונה בתכלית מן הפרשנות אשר ניתנה למונח "נמען" בעניין סלקום הנ"ל, הנה פרשנות אשר יש בה להגשים אחת ממטרות התיקון לחוק התקשורת הנ"ל, אשר בדברי ההסבר להצעת החוק נאמר, כי אימוץ מודל ה- Opt-in הקיים באיחוד האירופי, משקף איזון ראוי בין ההגנה על פרטיות המשתמש ומניעת המטרד הכרוך ב-spam לבין שימוש מסחרי לגיטימי. (ה"ח הממשלה - 182, עמ' 886)".

22. אשר על כן ומכל הנימוקים לעיל הגעתי למסקנה כי משניתנה הסכמת אביו של התובע, בעל הקו הראשון, לקבלת חומר פרסומי מהנתבעת ומשלא נטען ואף לא הוכח כי התובע או אביו הודיעו לנתבעת כי התובע הינו מחזיק ומשתמש בקו הראשון וכן כי הינו מבקש לחדול ממשלוח ההודעות, הרי שאין לתובע זכות להגיש התביעה בגין עשר ההודעות שנשלחו לקו הראשון בהתאם לטענותיו, ודין תביעתו בכל הנוגע לקו הראשון, להידחות.

23. משהגעתי למסקנה זו, לא מצאתי מקום לדון בטענות הנוספות שהעלה התובע בנוגע לתוכן ההודעות שנשלחו לקו הראשון, הגם שלמעלה מן הצורך אציין כי יש ממילא לדחות טענותיו אף לעניין זה. כפי שנשמע אביו של התובע בשיחה הטלפונית עם נציג הנתבעת, לא התעכב אביו של התובע על תוכן החומר הפרסומי לגביו נתן הסכמה לקבלו (האם הסכים לקבל הודעות הנוגעות רק למבצעים והטבות ולא לחבילות), והדברים עולים מנוסח ורוח ההסכמה כפי שצוטטו על ידי לעיל. זאת ועוד, הנני דוחה בשתי ידיים טענתו של התובע לפיה אביו לא ציין בשיחה הטלפונית לאיזה מעשרת המנויים אשר בבעלותו ניתנה הסכמתו לקבלת ההודעות. משההסכמה לא סויגה על ידי אביו של התובע לקו כזה או אחר אשר בבעלותו, הרי שלזו תחולה על כלל המנויים אשר בבעלות אביו של התובע אצל הנתבעת.

24. במאמר מוסגר אציין כי עיון בכל אחת מעשר ההודעות שנשלחו לקו הראשון מעלה כי לפחות חמש מהן אינו עונה באופן מובהק להגדרת המונח "דבר פרסומי" כהגדרתו בסעיף 30א לחוק, שכן עניינן של ההודעות הינו במתן שירות וברכה לחג (הודעה מס' 8 לכתב התביעה),



בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 18-11-12482 שמילוביץ נ' חברת פרטנר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

מתנות והטבות (הודעות מס' 7 ו-9 לכתב התביעה), סקר שביעות רצון (הודעה מס' 2 לכתב התביעה) והצעת עבודה (הודעה מס' 1 לכתב התביעה).

25. נוכח המסקנה אליה הגעתי, הרי שאין רלבנטיות לטענות התובע לפיהן לא פעל להסרתו מרשימת התפוצה של הנתבעת באמצעות משלוח הודעת הסרה כפי שנדרש, נוכח הפסיקה הרווחת לפיה הוא אינו מחויב לעשות כן ולפעול להקטנת נזקו.

26. באשר לשלוש ההודעות שנשלחו לתיבת הדואר האלקטרוני של התובע אשר נמסרה על ידו במסגרת המנוי לקו השני שהינו בבעלותו – הנתבעת צירפה כנספח א' לכתב ההגנה עותק ממסמכי ההתקשרות שנשלחו לתיבת הדואר האלקטרוני של התובע ביום 6.6.17. כן הוגש לעיוני במהלך הדיון נ/1 שהינו סיכום פרטי עסקה מיום 6.6.17, שהינו מועד ההתקשרות של התובע עם הנתבעת לרכישת המנוי בקו השני, אותו רכש התובע כפי טענתה באמצעות אתר האינטרנט. לטענת הנתבעת כפי שעולה מהמסך נ/1 במעמד ההתקשרות נתן התובע הסכמתו לקבלת חומר פרסומי הן באמצעות המייל והן באמצעות מסרונים. כן לטענתה, בהתאם לתיעוד במערכות הנתבעת, אשר צורף בסעיף 7 לכתב ההגנה, ביום 7.6.17, נשלח מסרון לקו השני של התובע בו נכתב: **"לקוח יקר, בקשתך לקבלת דברי פרסומת אודות מבצעים והטבות מקבוצת פרטנר יישלחו למנוי 054... בוצעה בהצלחה. תודה פרטנר"**.

27. נציג הנתבעת היטיב להסביר בעדותו כי במסרון הנ"ל מיום 7.6.17 לא מופיע מספר הקו השני אלא מספר אחר המתחיל בספרות 054 ומסתיים בספרות 84, מאחר ומדובר במספר הטלפון אותו נָייד התובע אל הנתבעת במסגרת התקשרותו עמה לרכישת הקו השני, כאשר לאחר מכן הוחלף למספר הקו השני. (עמ' 7 לפרוט' שורות 6-7).

28. התובע מצדו ביקש לטעון כי חרף המסמכים שהוצגו על ידי הנתבעת, הוא לא נתן הסכמתו לקבלת חומר פרסומי מהנתבעת. כפי טענתו לא התקשר עם הנתבעת לרכישת הקו השני באמצעות אתר האינטרנט אלא רכש את הקו השני בשיחה טלפונית עם נציג הנתבעת. לתמיכה בטענתו זו הגיש התובע לראשונה במהלך הדיון התכתבות עם אדם המופיע אצל התובע כ"שמוליק פרטנר" (ת/1).

29. לאחר שעיינתי במסמכים שהגישו הצדדים בכל הנוגע לקו השני אותו רכש התובע מהנתבעת, לא מצאתי כי עלה בידי התובע לסתור טענת הנתבעת בדבר מתן הסכמתו לקבלת חומר פרסומי כפי שהינה נתמכת הן בסיכום פרטי העסקה נ/1 והן במסרון אשר נשלח לתובע ביום 7.6.17, אשר תועד במערכות הנתבעת.



בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 18-11-12482 שמילוביץ נ' חברת פרטנר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

30. התובע לא הביא למתן עדות מטעמו את אותו נציג נטען בשם שמוליק להוכחת גרסתו וטענותיו עומדות בסתירה למסמכים ולתיעוד במערכות הנתבעת. נציג הנתבעת טען בדיון כי אינו יודע מיהו אותו נציג נטען וכן כי על פי נהלי הנתבעת אין לבצע התקשרויות בדרך הנטענת על ידי התובע. (עמ' 6 לפרוט' שורה 33). עוד יצוין כי ההתכתבות הראשונה הנראית בת/1 הינה מיום 4.7.17, בעוד שהסכם ההתקשרות הינו מיום 6.6.17.

31. כמו כן בחלופת ההודעות בין התובע ל"שמוליק פרטנר" עולה כי זה האחרון מציין בפניי התובע: "אבל יכול להגיד לך בוודאות שאם צירפתי אותך דרך אותו ממשק אז בוודאות לא חתמת על כלום. קיבלת את הסכם ההתקשרות ופרטי התכנית למייל אבל חתימה פיזית שלך בוודאות לא היתה".

קרי: אף אם היתה מתקבלת גרסת התובע לפיה ביצע את רכישת הקו השני בשיחה טלפונית שלאחריה קיבל את מסמכי ההתקשרות ופרטי העסקה לכתובת המייל שמסר (ואיני קובעת שכך), אזי גם אז מוחזק התובע כמי שקרא את מסמכי ההתקשרות בהם צוינה הסכמתו לקבלת חומר פרסומי מהנתבעת ואין בהעדר חתימתו לגרוע מהאמור, נוכח טענתו כי הקו נרכש בעסקה טלפונית.

32. על כן ומשמצאתי לקבל טענת הנתבעת לפיה במעמד רכישת הקו השני ניתנה הסכמת התובע לקבלת חומר פרסומי שלאחריה נשלח לתובע מסרון ביום 7.6.17 המתעד הסכמתו, הרי שמצאתי לדחות תביעתו של התובע אף בהתייחס לשלוש ההודעות שנשלחו לתיבת המייל שמסר לנתבעת במעמד ההתקשרות.

33. בהתאם לתיעוד שצירפה הנתבעת לסעיף 8 לכתב הגנתה, ביום 15.7.18, הוא מועד משלוח ההודעה מס' 13 לכתב התביעה, הוסר מנוי הקו השני של התובע מקבלת חומר פרסומי לאחר ששלח בקשתו להסרה.

34. אוסיף לציין כי לא מצאתי לדון בטענות נוספות שהעלה התובע במהלך הדיון שעניינן משלוח חשבוניות והודעות נוספות מטעם הנתבעת המהוות לטענתו "חומר פרסומי", אשר אינן חלק מהתביעה שלפניי ומתייחסות לאירועים המאוחרים למועד הגשת התביעה.

35. אשר על כן ובהתאם לכל האמור לעיל, אני מורה על דחיית התביעה.



בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 12482-11-18 שמילוביץ נ' חברת פרטנר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

36. נוכח העובדה שהדיון בתביעה התארך וחרג מפרק הזמן המוקצב ככלל לדיון בתביעה קטנה וכן בהתחשב בסכום התביעה, מצאתי לחייב את התובע בהוצאות הנתבעת בסך 1,500 ₪, אשר ישולמו בתוך 30 ימים, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום מתן פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל.

בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 15 ימים.

המוכירות תמציא פסק הדין לצדדים בדואר רשום.

ניתן היום, י"ט שבט תשע"ט, 25 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.

זהבית אלדר, רשמת בכירה

